

ГИМНАЗИЈАЦ

ЛИСТ УЧЕНИКА И ПРОФЕСОРА ГИМНАЗИЈЕ
САВА ШУМАНОВИЋ У ШИДУ

Школска 2013/2014. година, број 28.

Представљају нам се

Драги ученици првог разреда,

До сада сте се вероватно упознали са концептом рада наше школе, професора и свих осталих служби које су нам свесрдно на располагању, ако пак нисте, посетите www.gimnazijasid.znanje.info или www.facebook.com/gimnazijasavašumanović наше школе где можете наћи доста корисних, важних и занимљивих информација како о раду школе, тако и о свим збивањима у њој и о околностима које је прате.

Сваки почетак захтева мало навикавања па вам саветујемо да активно комуницирате са свима у школи, а посебно са старијим ћацима, превасходно четвртацима. На тај начин ћете се навићи на стандарде и кодексе школе и лакше ћете наћи своје место у овој заједници.

Сва општа питања можете поставити на фејсу и директно дискутовати и лајковати са осталим корисницима, или наравно, саветовати се са одељењским старешином и психологом школе.

Уредништво Гимназијалца

I-1

одељењски старешина
Бранкица Рац

1. Јелена Башић
2. Јована Ђелчевић
3. Николина Валентировић
4. Теодора Дабић
5. Ивана Дрча
6. Никола Јекић
7. Јелена Јешић
8. Николина Каштеровић
9. Марина Киш
10. Слободан Кривошић
11. Тамара Кртинић
12. Немања Нешковић
13. Миладинка Нишевић
14. Јована Пејчић
15. Милан Петровић
16. Жељана Рудић
17. Милош Симић
18. Александра Стојаковић
19. Огњен Шумаруна

I-2

одељењски старешина
Биљана Раца Радаковић

1. Јована Богуновић
2. Ана-Марија Видовић
3. Сергеј Горјашћан
4. Иван Дарабашић
5. Дајана Ђурашиновић
6. Славица Живковић
7. Стефан Зечевић
8. Срђан Јездимировић
9. Марко Колаја
10. Александра Марковић
11. Јована Мичиновић
12. Јована Нејков
13. Сања Плавшић
14. Милица Спасојевић
15. Соња Стекић
16. Александра Стојановић
17. Јован Тимарац
18. Теодора Тодоровић
19. Кристина Шафарик

Ова школа је
најбоља подлога за
факултет...

ученици првог разреда

I-3

одељенски старешина
Гордана Павловић

1. Лука Авакумовић
2. Тамара Банић
3. Дарија Бижић
4. Анастасија Божиновски
5. Горан Бозало
6. Јована Бутраковић
7. Милица Вујасиновић
8. Јована Гачић
9. Милана Котарлић
10. Дејан Лазаров
11. Анђела Милакара
12. Алекса Орешчанин
13. Тамара Орешчанин
14. Невена Радованлија
15. Угљеша Ранисављевић
16. Слађана Рац
17. Зоран Смајић
18. Сања Ступавски
19. Јелена Топалски

Девојке су
умишљене.

Има много лепих и
згодних момака!?

Нисам желела
да упишем ову
школу!!!

Нашао сам
симпатију!!!

Школа је велика и
лепа, али је треба
уреđити.

I-4

одељењски старешина
Тијана Дабић

1. Марко Бајуновић
2. Душан Башић
3. Јелена Божић
4. Александра Бојић
5. Јелена Будулица
6. Драгана Ватраљ
7. Драгна Велентић
8. Гордана Драгичевић
9. Ђојан Ерор
10. Тамара Животић
11. Никола Кнежевић
12. Слободан Којић
13. Николина Кохут
14. Марина Лазаров
15. Маја Марковић
16. Милош Опачић
17. Милица Панић
18. Александра Перић
19. Душица Радека
20. Срђан Радека
21. Јелена Радмиловић
22. Ђојана Стојковић
23. Драгица Теслић
24. Стефан Тошић
25. Милош Трзин
26. Сања Тучев
27. Анастасија Улемек
28. Јована Цицо
29. Ђорђе Чавић
30. Милица Кошутић

Догађаји и ми ... Догађаји и ми ...

У суботу 14. септембра 2013. године ученици од 1. до 4. разреда посетили су Галерију слика "Сава Шумановић". Том приликом им је представљен филм Шездесет година Галерије "Сава Шумановић". Фilm потписују господин Марко Поле и директорица Галерије госпођа Весна Буројевић.

Дана 20. септембра 2013. године одржан је Крос РТС-а на терену ФК „Раднички“, на коме су учествовали ученици наше школе.

Ученици су постигли следеће резултате:

девојчице прва места освојиле су:

1. разред: Ивана Дрча
2. разред: Зорана Лазић
3. разред: Миланка Ђелић
4. разред: Тамара Болманац

дечаци прва места освојили су:

1. разред: Никола Кнежевић
2. разред: Ђорђе Миловац
3. разред: Марко Орозовић
4. разред: Ненад Кнежевић

Предавање на тему "Како написати припрему за час", у petak 26. 09. 2013. године у просторијама Гимназије, одржала је колегиница, професор хемије - мастер Милушка Пришић.

Предавање је одржано у оквиру програма Стручног усавршавања у установи, и било отворено за све заинтересоване. Предавању је присуствовао целокупни колектив Гимназије "Сава Шумановић".

Изложбеном поставком и пано-плакатом, коју је припремила библиотекарка школе Биљана Раџа Радаковић, обележен је Међународни дан писмености.

Међународни сајам књига у Београду показао је да наши ученици заиста воле свет књиге јер је Сајам дана 24.10. 2013. године посетило 78 ученика са професорима школе.

Међународни дан толеранције 16. новембар 2013. године, обележен је радионицама на часовима одељењског старешине и постављањем плаката у школи.

Предавање на тему "Тим и тимски рад", одржано је у petak 07. 11. 2013. године у просторијама Гимназије. Предавање је припремила и водила колегиница, професор социологије Силвија Миличић. Предавање је било веома занимљиво и пре свега усмеравајуће за све колеге како би се оснажили у тимском раду.

Дан просветних радника и Дан примирја у Првом светском рату обележени су Беседама и у холу Гимназије, 11. новембар 2013. године.

Духовно вече посвећено Петру Петровићу Његошу, великани поетске и филозофске мисли, одржано је дана 05.11. 2013. године у Гимназији, а у програму су учествовали ученици наше школе.

Дана 23. новембра у Студију М у Новом Саду одржана је 40. смотра младих рецитатора. Ову, једну од најстаријих манифестација из области културе војвођанских Словака, а у организацији Словачке редакције РТВ Војводине, ове године по први пут су учествовали рецитатори из Шида, и то из наше Гимназије, односно Шид је први пут имао представнике и у категорији - "Средњошколци и студенти". Школу су представљале ученице Тања Ступавски и Катарина Најдановић, а спремала их је професорица Ана Ковар.

Догађаји и ми ... Догађаји и ми ...

Дана 27. новембра 2013. године Зимска идила, ученици чисте снег.

У четвртак 28. 11. 2013. године волонтери-вршњачки едукатори су у просторијама Гимназије, а у сарадњи са Економским факултетом, одржали радионицу на тему "Насиље на интернету".

Радионице Црвеног крста Шид на тему превенције ХИВ-а одржане су у Гимназији 29. 11. 2013. године. Том приликом ученицима је приказан филм "Дечко који се стиде" у продукцији Црвеног крста Србије и волонтера Црвеног крста Палилула, одржана је презентација и подељени су информативни флајери. Радионице су одржане у организацији Црвеног крста Шид, Дома здравља и невладине организације Мегафон.

Гимназија „Сава Шумановић“ у сарадњи са Социолошким друштвом из Београда у петак 06. 12. 2013. године са почетком у 14.30 часова, у својим просторијама, организује трибину на тему „Млади и социјално-патолошке појаве“. На поменutoј трибини учествују ученици Гимназије „Сава Шумановић“ и ученици Техничке школе „Никола Тесла“ из Шида. Координатор трибине је професорица Силивија Миличић.

У понедељак 09. 12. 2013. године, Милушка Пршић одржала је предавање на тему "Стручно усавршавање - како саставити лични план", у циљу припремања наставничких портфолија.

У оквиру пројекта „Инклузивна омладинска платформа Србије“, 9. децембра 2013. године у Сремској Митровици одржане су радионице на тему „Партиципација младих са хендикепом“.

У радионицама су учествовале наша ученица Милица Панић и психолог Гимназије Јубица Радишић. Упознале су се са моделима приступа овом проблему, баријерама на које наилазе и основама комуникације са особама са хендикепом.

Искрено верујемо да ће овакви семинари допринети бољем разумевању положаја младих са хендикепом у нашем друштву.

Обуком под називом „Структурни елемнти Школског програма“ наставнице Гордана Павловић и Јелисавета Тутућ предпочиле су које све законске елемнте треба да има Школски програм и како га унапредити за следећу школску годину.

На Новогодишњем вашару у нашем граду учествовали су ученици II-4 и III-2 са производима употребне и украсне вредностима које су припремали са одељењском старешинама Јармилом Петровић и Миленом Шинком. Сакупљени новац ће искористити за екскурзију.

Акција сређивања школског дворишта спроведена је 24. јануар 2014. године. Показало се да је и оваква физичка активност ученицима занимљива и свакако од користи свима.

Поводом сређивања фискултурне сале у Гимназији "Сава Шумановић" за коју је општина Шид издвојила средства, Школу је посетио председник општине Шид господин Никола Васић.

На посебан начин кроз игру, плес, песму, рецептоvanje и беседу на шест језика (српски, словачки, русински, руски, енглески, немачки) приказан је програм у Гимназији као делић неговања ових језика у нашој школи, а поводом 21. фебруара Дан материјег језика.

Црвени крст Шид, у сарадњи са Домом здравља Шид, Еколошким покретом Шид и УГ "Здраво одрастање" Шид, је у петак 31.јануара 2014. године у Нашој школи спровео акцију поводом Националног дана без дувансог дима, где је понудио јабуку за цигарету. Ученицима су се обратили здравствени радници, како би им указали на штетност пушења и утицај дувансог дима на околну.

Гимназија "Сава Шумановић" у сарадњи са AIESEC организацијом 21.и 22. фебруара 2013. године одржан је међународни пројекат едукативно хуманитарног карактера „Make it possible“ у организацији Међународне организације за размену студената AIESEC. На дводневном семинару учествовали су ученици другог, трећег и четвртог разреда Гимназије "Сава Шумановић".

Петру Петровићу Његошу у част

А ја што ћу, али са киме ћу?
Мало руках, малена и снага,
једна сламка међу вихореве,
сирак тужни без нигде никога...
Моје племе сном мртвијем спава,
суга моја нема родитеља,
нада мном је небо затворено,
не прима ми ни плача ни молитве;
у ад ми се свијет претворио,
а сви људи паклени духови.

Трајна вредност Његошеве мисли

Његошева мисао је, чини се, вечна. Вечност као особина његове мисли проистиче из величине речи које је написао, а знао је да их пише бескрајно великим.

Ми се сада, захваљујући таквим делима, осећамо изузетно важни, јер дела обогађују наш свет и стварају околину знања. Када неко зна, постаје истакнут, запажен, што доводи до тога да он сам расте у очима оних приучених и подучених, и ма шта после покушавали, приучени увиђају да не знају да достигну праве

ствари. Његош је једнако био у шуми незналица, зналаца, подучених и једнако се суочавао, увек у борби, са њима приликом заштите свог ума. Да, није он штитио себе, но ум, јер из њега је проистекла сва вредност човека и имена којег памтимо. Једино, морамо да се отргнемо сопственог незнაња и обмањивања приликом давање значајне улоге себи у очувању Његошевог дела. Ми њему, као радилице које ће само да памте, не требамо; Његошу су потребни људи који могу да размишљају, да увиђају, да схватају, а не обични посматрачи и понављачи. Без њих један „Горски вијенац“ може. Дакле, мене је Петар II Петровић научио да га имам (и чувам), и сада знам да је на мени да помогнем другима да науче да резонују. Велики је то занат. Да је лагано, суштина његове мисли никада не би била у опасности, док, рекао сам, име њега и његових дела је само по себи велико, да ће заувек да остане у сазнајној нити и учених, и приучених, и неучених. Невоља је ове врсте: људи често не знају коме се Његош обраћа и шта говори. Но, битно је да је неко рекао да је „добро“, а уз то је био и борац против завојевача; из овога следи да мора да буде јунак у народу, ма шта то значило. После овако (не)схваћеног писца, уметника, мислиоца (доброчинитеља) долазе тренуци када је нестајање извесно, јер нема људи који би наставили постојање. Не знају на чemu да га темеље.

Знате ли за: „Коме закон лежи у топузу, трагови му смрде нечовјештвом?“ Одговор је да вероватно знате. Ми у овоме углавном препознајемо злураде освајаче који тлаче народ. Петар II Петровић тиме, тј. једном реченицом, говори све о њима, и свим будућим и претходним, властима и владаоцима који су владали „антиљудски“ - против живота. Замислите, на пример, да ову реченицу применимо на нас same, у овом тренутку. Опет, замислите, којим ми топузом чинимо нечовјештво - ако га чинимо. Ја ћу рећи, уз свесрдну подршку Његошевих дела, и ума му, да је овај наш топуз једнако страшен као и онај, а

нечовјештво је исто, док само облик мења. Жељом за различitim побудама и користима, или од утицаја великих страхова о животу без уживања или (и) значења, не осврћемо се на доброту и подухе из дела оних који су могли да спознају више. Својим незнањем гушимо напредак и покушаје развијања сазнања и мишљења. Ми допуштамо (наравно несвесно, јер не знамо) да моћ увиђања губи све битке. То је храна за нечовјештво и небригу, јер пропадају људи, за њима уметност, наук(a), једном речју, пропада способност настанка. Све, зато што не знамо, јер нећемо да читамо и мислимо - само то нећемо. Зар не видите производе таквог делања?

То смо ми.
Наде има. Имамо Његоша. Читајмо.

Драган Валентировић, IV-3

ДУХОВНО ВЕЧЕ ПОСВЕЂЕНО ЊЕГОШУ

Интервју ... Интервју ... Интервју

ШАМПИОНКА

Ја: Од када се бавиш бициклизмом?

Виолета: Бициклим сам иначе волела да возим, но активно бициклизмом се бавим од 2010. године.

Ја: У којем клубу и колико дуго тренираш?

Виолета: Тренитам у нашем шидском МТВ "Једнота", а активно се бавим овим спортом три године, што подразумева рад са тренером и плански вођене тренинге.

Ја: Зашто се бавиш бициклизмом, поред свих осталих спорти?

Виолета: Бицилизам, као спорт, првенствено ми се свиђа јер је добар здравља, добре линије тела, кондиције, дружења и упознавања других људи и крајева.

Ја: Када си схватила да је бицилизам оно у чему се проналази?

Виолета: Након годину дана тренирања, јер сам тад почела интезивно да учествујем у такмичењима и да освајам медаље.

Ја: Где се одржала ова последња трка у којој си освојила златну медаљу?

Виолета: Трка се одржала у Бугарској.

Ја: Колико дуго су трајале припреме за ово такмичење и јел било напорно?

Виолета: Тренинге имам редовно, ал' две недеље пре такмичења тренирам појачано и веома интезивно. Готово сваки тренинг је напоран, али све се може уз мало воље и ангажовања.

Ја: У којој категорији си се такмичила?

Виолета: Такмичила сам се у категорији јуниорки.

Ја: Како је трка протекла и који су твоји утисци?

Виолета: Трка је била изузетно напорна и тешка. Било је пуно девојака из различитих држава и нисам знала шта могу да очекујем од кункуренције, но уздала сам се у своје јаке снаге, издржљивост и упорност.

Ја: Да ли у будућности планираш да се бавиш бициклизмом?

Виолета: Да, планирам јер то је спорт којем сам посветила добар део себе, својих снова, жеља, односно свој део свог живота.

Ја: Из крај, зашто би препоручила младима да се баве бициклизмом?

Виолета: Првенствено због здравља је добро да се бавите спортом, а бициклизмом посебно јер сте стално у загрљају са свежином ваздуха и лепотама природе и градова и земања, а затим због лепог изгледа и пријатеља на свим меридијанима.

Разговор са Виолетом Трифковић водила Ђојана Стојчевић, IV-1

Сећање једне Шићанке

Ученици гимназије разговарали су са десетогодишњом госпођом Цветанком Тубић, сликарком, путописцем, која је радо пристала да подели своје успомене из младости и сећање на Саву Шумановића.

- Који је то догађај из прошлости кога се врло радо сећа?

Свакако је то сећање на Саву Шумановића, као господина који је увек био беспрекорно обучен и који је одскакао од шидске господе. Привлачио је пажњу и својим понашањем. Поздрављао је све дубоким наклоном, али је ретко разговарао. Имала сам ту част да одиграм са њим један танго, јер је и он ишао улесну школу. Плесао је и са Милициом Шешан, девојком која ме много подсећа на његове моделе.

- Да ли сте познавали и сликареву мајку Персиду Шумановић?

Јесам, и Персиду и Наталију Дебељачки, њихову рођаку, а моју добру пријатељицу, тако да смо често заједно разговарали.

- Знамо да и Ви сликате, одакле таљубав ка сликарству?

Стефанија Клер, пренела ми је ту љубав ка сликању. Касније Божидар Стојковић је предложио да оснујемо аматерску клуб сликара, ако да смо се често

окупљали, сликали и правили изложбе. Често се Персида шалила, говорећи да је то због тога што сам Тубићева, јер се и она девојачки презива Тубић.

- Поред Шумановића, да ли постоји још неки сликар чија дела уважавате?

Има много добрих сликара, али издвојила бих Саву Стојкова. Много волим његове пејзаже.

- Шта нам можете рећи о књизи коју сте издали и одакле сте дошли на идеју?

Обишла сам тридесет две земље и након сваког путовања записивала белешке. Једно од најлепших путовања ми је био одлазак у Норвешку 1974., где сам била пријатно изненађена када сам чула да једни музичари свирају "Марш на Дрину". Радivoј Лазић је желео да изда књигу (Путопис, којој сам дала име "Одмах се враћам").

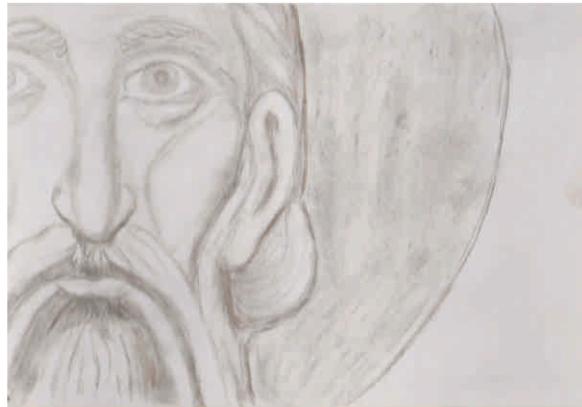
- Да ли жelite да нам кажете нешто више што Вас писмо питали, а што бисте желели поделити са читаоцима?

Упорна сам, волим шетњу, јер је то врста гимнастике за мене, иако имам 92 године. Често одлазим и у породичну кућу и тамо волим да проводим већину времена.

- Захваљујемо Вам.

Интервју водили ученици: Јована Дамјановић и Милош Мравик, IV-1

~ Светосавље и наше доба ~

Силвија Крошлак, 3-4

МОЛИТВА СВЕТОМ САВИ

ОЧЕ, ПРЕСВЕТЛИ ОЧЕ, БЛАГОСЛОВИ МОЈ ДУХ, СТОПАМА ТВОЈИМ ДАЈ ДА ХОДИМ. ДОБРИ БОЖЕ, СВЕПРОЖИМАЈУЋИ ЦАРЕ, ДЗХ ТВОЈ СВЕТИ ДА МИ ЈЕ ПАСТИР. МОЈУ ДУШУ МУДРОШЋУ УСЛИШИ ВАПАЈ МОГА СРЦА И ГРЕШНУ МОЛИТВУ МОЈУ. ПРЕЧИСТИ ОЧЕ УЧИТЕЉУ САВО, ЧАСНИ ПРИНЧЕ, МОЛИТИ СЕ СЛУГА БОЖЈИ ПРИХВАТИ РЕЧИ МОЈЕ, ОСЛУШАЈ КЛИКЕ МОГ РОДА, РОДА И НАРОДА, ПРОСВЕТЛИ НАС РЕЧЈУ ЉУБАВИ.

О, ПРЕМУДРИ ОЧЕ, ЗАР НЕ ЧУЛЕШ ЈЕЦАЈ СВОГА РОДА, ОЧИ ТВОЈЕ УЗВИШЕНЕ ЗАР НЕ ВИДЕ ПЛАЧ И БОЛ ПОТОМАКА ТВОЈИХ? УТЕМЕЉИВАЧУ ИСТИНСКОГ ПРАВОСЛАВЉА, ТИ КОЈИ ИЗРАЂАШ МИСАО ЈЕДИНСТВА, НАЈМИЛИЈИ БРАТЕ, ПОДАЈ СВЕТЛОСТИ СЛУГАМА ТВОЈИМ ГРЕШНИМ, УЈЕДИНИ ДЕЦУ

СВОЈУ ОКОРЕЛУ У ЗАВИСТИ И НЕСЛОЗИ. ПОПУТ СЈАЈА ЗВЕЗДА ДЕЛО ТВОЈЕ ПРОНИЧЕ КРОЗ ТМИНУ ВЕКОВА А МИСЛИ ЗРИЈУ У СРЦИМА ВЕРОДОСТОЈНИХ. СВЕТЛОСТИ ЈЕ СВЕ МАЊЕ АЛИ НЕМИР ОСТАЈЕ, ТУ ЈЕ, ПОПУТ НЕБЕСКОГ СВОДА, ОПЛЕМЕЊЕНОГ ТЕК СЈАЈЕМ ПОЈКОЈЕГ ЗВЕЗДАНОГ САЗВЕЋА.

ОЧЕ, ТВОЈА РЕЧ ЈЕ ЗАИСТА ПРОСТА, УМ ТВОЈА ПРОЗРЕО ЈЕ ДО СВЕВИШЊЕГ. О ПРАУЧИТЕЉУ СРПСКОГА НАРОДА, ЗАШТО ЗАТВАРАМО ОЧИ УШИ ПРЕД ХУМАНОМ РЕЧЈУ, ПРЕД РЕЧЈУ, ГОСПОДА? ЗАШТО ОЧЕ ТРАЖИМО ОБЈАШЊЕЊЕ У ГРЕХУ А СЛОЖЕНОСТ У ЈЕДНОСТАВНОСТИ? АМАНЕТ ТВОЈ КОЈИ СИ ОСТАВИО, ЗА ВЕЧНОСТ НЕК ОБАСЈА ДУХ СВЕТИ ЛЕПОТОМ СВОЈОМ. У СПОМЕН ТЕБИ, ОЧЕ УЧИТЕЉУ, ГЛЕДАМ У ХРАМ, САВО, ПОДИГНУТ НЕИЗМЕРНОЈ СНАЗИ МОЛИТВЕ ТВОЈЕ. ДУХОВНЕ МОШТИ ЈОШ ЖИВЕ НА ВРАЧАРУ ШИРЕЋИ ОГЊИШТЕ ИСТИНСКОГ ПРАВОСЛАВЉА. БЕЗ ТЕБЕ СМО УЧИТЕЉУ БЕЗ ПУТА ИСТИНСКОГ, БЕЗ ЗНАЊА СВЕВРЕМЕНСКОГ, БЕЗ ШКОЛЕ И НАУКЕ.

О ПРЕСВЕТЛИ ПРИНЧЕ ДУХОВНОГ ЦАРСТВА, УСЛИШИ МОЛИТВУ ОТАЦБИНЕ СВОЈЕ У ОВИМ ТМУРНИМ ВРЕМЕНИМА РАЗГРНИ НАМ ПУТ. ПРЕСВЕТИ САВО, НЕМАЊИЋКИ РОДЕ, ЗАШТИТИ ПРАВДУ И НАСЛЕЂЕ СРПСКО. ЗАГРЛИ НАС ОЧЕ, ГРЕШНЕ И НЕСПКОЈНЕ.

ГОСПОДЕ БОЖЕ, ПОМЕНИ МЕ У ЦАРСТВУ ТВОМЕ, ПОМЕНИ НАС СВЕВИШЊИ У ВЕЧНОСТИ ТОВЈОЈ. НЕ ДАЈ ПРЕЧИСТИ ДА ЗЛО ПОСТАНЕ СЈАЈ.

ТЕБИ ЈЕДИНОМ. АМИН

ЛУКА ГРГИЋ, IV-1

Манасија

(Васко Ђођа)

Главо и златно

Последњи прстен видика

Последња јабука сунца

Зографе

Докле твоеј појед дубире

Чујеш ли женицу ножи

Алах им' шталах

Кичица твоеј не држати

Есје твоеј не плаши се

Слижи се женица ножи

Алах им' шталах

Зографе

Шта ли видиш на дну ножи

Златно и главо

Последња звезда у души

Последњи бескрај у оку

Анамарија Томиновски I_a

Десанка Јакшић
Савић Максимовић

Нјас те кроз сан родитеља жели
златна мешка
захватити чин же оружјем примија,
и драте жеј кроз грач витезика
штрајк те жијети.

А ја ту већ датији далеко од родног села,
иа дожију светогорски тијаси Јакистића,
погоди већ свети вуј жеј власи;
и душа под њебеј јупарњим као шва
дате високо.

И кад љети жеј бруни убоји када сада
и погоне у љубији иже изјудовскога града,
прије ти купати жеј штоб свештеникога руса
и слагити где жеј Присјес
право у очи бледа.

И кад љети жеј бруни убоји када сада
и погоне у љубији иже изјудовскога града,
прије ти купати жеј штоб свештеникога руса
и слагити где жеј Присјес
право у очи бледа.

Бруни је нас џевог завета.
Никад више кету видети жили очима
прев,
ни мукати датији жијештве света,
ни с дратом жаде прокути у лоб.

Никад више са овим мечевима пругаја
кету чинијијијији и конкура,
и ореље џаске са љубаша веза
зажек смијету.

И кад љети жеј бруни убоји када сада
и погоне у љубији иже изјудовскога града,
прије ти купати жеј штоб свештеникога руса
и слагити где жеј Присјес
право у очи бледа.

Жејати се пада за пас грчкога града,
иа љубија свјетис даки и погонејијији
и да драте жеј кроз љубији су свештеникога
када анђелији кроз руј.

Александра Јуријати III,

~ Светосавље и наше доба ~

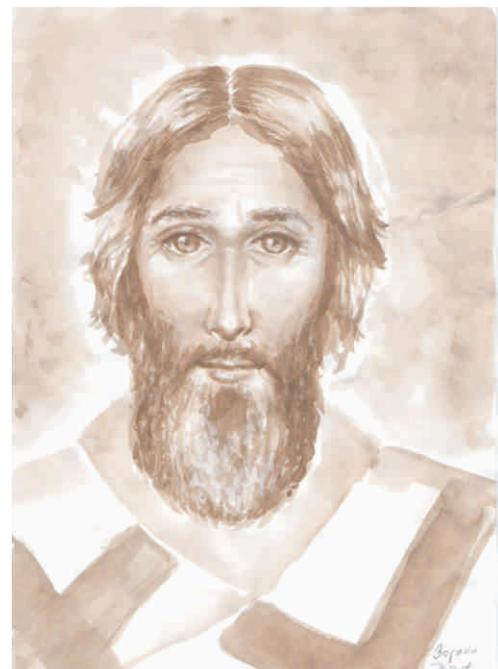
Путевима православља

„Пута који води у живот, био си наставник, архијастир и учитељ. Јер најпре дошавши, Светитељу Саво, отаџбину твоју си просветио, и породивши је Духом светим, као маслинова дрвeta у духовном рају засадио си свеосвећена чеда твоја. Зато те као сапрестолна Апостолима и светитељима поштујући молимо: моли Христа Бога, да нам дарује велику милост.“ Дивећи се речима православног тропара изреченим пре много година које се и данас радо читају на богослужењима покушавам у мислима својим да пронађем себе на путу православља, да повежем границе прошлости и будућности и будем део светlosti у тами вечнога незнанja.

У тами Свети Сава светли, и том светлошћу просветљује путеве и просвећује. Растерује таму, обасјава стазе да очи боље виде, да ноге лакше газе. И ореол свети што око главе му стоји као да избавља из мрака живота у који свако од нас понекад заиђе. Он својим танким, јарким ободом растерује рој мисли наших глава, устремљује ка доброти душе и чистоти ума. И како се море узбуркова ветровима, тако се човек узбуркова греховима и спасење тражи у молитвама и житијама светитеља. Али човек сведен на чула, сувише је примитиван да понекад чује тај глас у њему, и изабере погрешан пут који је често кобан по њега самог. Прекрасан пример нам је подарио Свети Сава, да се човек буђењем из чудног света у којем живи претвара у духовно биће, не материјално, некако чисто и невино, са удахнутом надом вечног живота. Као што лептир обиграва око пламена свеће и сваки час може да изгори крила, тако и људи када лутају животним путевима лако могу да изгубе душу. Свети Сава нас својим сталним присуством подсећа на чисте путеве православља, а ти чисти путеви садрже молитву, пост, смирење, покајање, савест, слободу, веру, наду и љубав. Сва ова богатства православне вере воде ка општем спасењу и добру. На животном путу, сртнемо свакакву муку, али као што је зимска хладноћа корисна плодним воћкама, тако су и тешка искушења корисна побожном човеку. Зато воћка донесе богате плодове, а хришћанин се након мука украси врлинама. Томе нас је учио Свети Сава да с врлинама корачамо путем православља, да у рукама носимо кључ милосрђа јер тим се кључем отварају врата вечног живота. И како се сунцокрет окреће Сунцу тако се и праведан и милосрдан човек окреће Богу и светињи. Векови су прохујали и многи ће још да прођу, а нашим венама тећи ће дух једног давног човека, који се уздигао до престола творца.

Сви ми од Бога примамо неки дар који нас води на пут спасења, један од тих дарова је вечно сећање на монаха Саву, јер он је посредник и тумач славе Божије јер га краси чисто и праведно срце. Овај свет је као цвет, има у себи и меда и горчине и брзо вене, зато корачајмо лагано, пуни љубави, бирајмо чисте стазе и праве путеве, застанимо ако морамо, али истрајмо на том путу спасења, истрајмо јер смо дужни и Богу и себи и православљу.

Вања Ковачевић, III-2

Зорана Топић, 3-3

СВ. САВА ПРАВОСЛАВНИ

СВ. СИМЕОН МИЛОСРДНИ

Миланка
Бјелић, 3-2

СВЕТИ САВА

Растко је српски принц био
Од оца је Захумље добио
Ал је њему вера била мила
Одрекао се царске круне
За мирис мира и кандила.
Кренуо је једне тавне ноћи
Док цели двор још уснуло спава
Да уточиште нађе својој моћи
И постане смерни монах Сава.
Записао је и пронео много дела
Подизао српске цркве, школе
Зато њега у свој нашој Србији
Сви поштују и сви од срца воле.
Турчин Синан Паша љути
Спали му на Врачару мошти
Мисливши да тако за Саву
Више нико неће ни чути
А само му је овековечи славу.
Његово име ће у нама да живи
Све док звона Србијом одјекују
Славиће се по школама слава
о светог Сави ће још да поју.

Весна Ивковић, III-4

Добитници СВЕТОСАВСКЕ ПОВЕЉЕ града Шида су професори:
Бранислава Павловић, Иванка Маринковић и Тихомир Тодоровић

~ Свети Сава школска слава ~

Добитници СВЕТОСАВСКЕ ПОВЕЉЕ града Шида су ученици: Гордана Мишчевић ученица 4.1 одељења; Тамара Болманац, Ненад Жигић и Надежда Миљановић ученици 4.2 одељења; Драган Валентировић, Александар Лупић, Снежана Радојчић и Тања Ступавски ученици 4.3 одељења; Страхиња Гледић и Јован Павловић ученици 4.4 одељења; Вукашин Глигоријевић и Дејан Дудок ученици 3.2 одељења; Слађан Јелић ученик 2.2 одељења.

~ Свети Сава школска слава ~

~ Светосавље и наше доба ~

Теодора Тодоровић, 1-2

Писмо Светом Сави

Годинама гледам и слушам како моја отаџбина пати.
Гледам, патим и сам. Слушам, а не могу да помогнем.

Моја породица је и моја отаџбина. То су огњишта где су се грејали моји преци и њихови синови и кћери, моји родитељи. Кога да молим за помоћ? Ја немам резервну отаџбину. Моја је отаџбина само једна. Моја отаџбина је Србија!

Свече, спасиоче, Свети Саво... И данас, као и у свакој својој тами, зовем Твоје име. Молим Те, буди светионик у овом слуђеном времену. Води нас срећи која нас чека, једном новом свету, пуном маште и воље. Позови мој народ – да осети мирис тамјана, мирис упаљених свећа, да осети носталгију за старим временима. Подай нам, Свети Саво, мало Твоје мудрости и човекољубивости, твоје дарежљивости и братске љубави, способности да мириш завађену браћу и народе, да чуваш наше СРПСТВО и волиш све људе. Буди наш вођа – да те пратимо путем истине и правде, знања и одрицања, братства и слоге. Огреј наша срца топлим зрацима хиландарског сунца. Врати Српство тамо где су му његови корени и духовни темељи. Описмени неписмене, излечи болесне, подари вид слепима и онима који не желе да виде. Помози да докажемо да имамо веру, да верујемо у себе, да верујемо да можемо, да српска деца израсту у честите и поштене људе, какав си и Ти био. Нама не треба злато, али нам треба златно класје пшенице. Пуно бола је претрпео овај народ. Али време га је ојачало. Наши преци никада нас неће напустити. Увек су крај нас, на једном посебном месту – у срцу. Сигурни су ту. Увек нас штите од зла и ту су за нас када нам је тешко.

Пишем Теби, Свети Саво, Теби који си вечно кандило Србије. Ја Те молим да ми сачуваш драге људе и отаџбину, јер они су оно највредније што имам. Не марим за благо, новац – то се троши, али особе које волим и моја Србија увек су ту, и када имам све и када немам ништа. Без њих не бих имао коме да пружим сву ову неизмерну љубав коју носим у срцу. Свети Саво, молим Ти се, учини их срећним и моја срећа ће бити још већа. Молим Те, подари ми моћ да могу да раздвојим добро од злог, да не упаднем у замку окрутних животних околности. Покажи мојим друговима прави пут до оног најважнијег циља – бити и остати човек. Научи нас да знамо оправдити. На тај начин чистимо душу од зла и настављамо да идемо кроз живот уздигнуте главе.

Молићу се пред твојом Иконом, јер Ти си наш спас, једина тапија вечности усечена у српске домове и школе. Осећамо твој благослов у срцу. Наш просветитељ, оче, хвала Ти... Док Тебе има, и ми постојимо!

Светом Сави

У позној ноћи када све спава и сове се чују
наши гласови са њиховим се преплићу и одјекују.
Ви мали људи великог срца, помозите нам у овим беспућима.
Крик и јаук одзывања у ово тешко време
Као звона нашег храма св. оца Николаја.
Ти свемогући човече, што си се богатства одрекао
И због своје доброте вечан постао,
Окрени се и чуј тешки јецај своје деце.
Ти, што ти је глава клонула на тврdom камену,
Уместо на белој свули, умири нас, у нама су немири.
Пороци су нас узели под своје, избави нас из децензије ове.
Тињамо на ломачи као некда свећа у твојој соби
Пламен је све јачи и никако да се угаси.
Моле те деца твоја, сачувай нам срећу ову
Подари осмехе болном, дај нам шаку здравља
И ослободи нас, оче Саво, сваког јада.
Света Гора сија, задужбина твога оца је сигурна,
А Врачар место где те спалише, а свету кућу подигоше
Постаде свима нам дуговно и исцелитељско уточиште.
Молимо се теби у овој тамној ноћи, да спустиш своје моћи
На бригу нашукоја по целој Србији као река тече
Уз помоћ твоју неће Србима ово бити последње вече.

Александра Биреш, III-4

ОДА СВЕТОМ САВИ

Пре много година, векова
Родила је Ана, мајка српска
Сина божјег, сина Раствка.
Али не дugo беше затим
Оде он у манастир, калуђере
Да научи књиге многе свете
И отад га памти свако дете.
Тада доби монашко име Сава
Да га љубав божја води
Према миру и слободи.
За свој народ српски цео
Он је дао свог живота део
Кад је ударио брат на брата,
Притекао Сава да их мири
Да се браћа опет сложе
О, молимо ти се, Боже.
Многа дела оставило си
Да се памте од давнина
И јунак српски постао си,
Градитељ и спаситељ,
Учитељ и просветитељ.
Хиландар и Студеницу
И законе православне
Оставило нам отац Сава
Да му буде вечна слава.
Молитве ти услиши наше
Јер смо ми деца твоја
А путеви су наши исти
Љубав, братство и слобода
То су Саво, та три прста твоја.

Бојан Поткрајац, IV-2

Тамара Недић, II-4

~ Светосавље и наше доба ~

САВИН ЖИВОТ У ГОСПОДУ

Оно што нам прво падне на памет по помену духовне громаде, Светог Саве, јесте њово узвишене дело које је великолично даровао свом народу и блажени лик светитеља који нам свакодневно краси видике.

Беше то један диван принц и монах у давна времена, светитељ који нас са неба посматра данас докле год је куцало његово смерно и кротко срце божанским звуком милости, он се борио за спасење душе, ума и тела своје мајке Србије и њене деце и своје браће. Заправо, одувек је он био светац. Монашке особине одувек су красиле ово часно дете часних родитеља. Света ватра одвајкада је тињала у мисионарским очима принца Раства, а најснажнији пламен избацивала кроз узвишене речи монаха Саве, духовног оца свих нас који га славимо и величамо уз песме. Попут витеза чији је мач штит реч, он је извођао тиху победу са земаљски почастима и испунио мисију за коју је од рођења био предодређен. Како би испоштовао божје законе, он је окренуо леђа ономе чега би се мало људи одрекао, слави и богатству, али је од великоличног бога добио много више по заслугама његовим. Молитвама снажним попут камених темеља, најтврђих зидина он се све више и више пео док није дошао до Господа коме је толико стремео и коме је поклонио свој живот вредан сваког поштовања. Вера и љубав су највећа богатства икада и њихова тежина се ни са чим не може измерити. Имућност овог светог милог оца била је баш у томе што је бесусловно дао све за љубав и стога му нико није могао stati на пут којим је желео да иде. Корији остао сунце његов свети лик обасјава Србију, али никад не залази, већ прическа негде на хоризонту и пази на своја чеда и наследнике док спавају. Корак по корак време пролази и у историји и оставља ожилјке. Најлепши ожилјак нашој историјској причи јесте Свети Сава. Дубоко у том ожилјку лежи мана коју можемо да видимо само ако смо чисте душе и која ће нас провесићи до спасења.

Уз наду и опојан мирис светосавља који се шири свугде где је доспела реч истине, треба уздигнути главе и поносних срца да ускликнемо светитељу Сави.

Николина Каштеровић, I-1

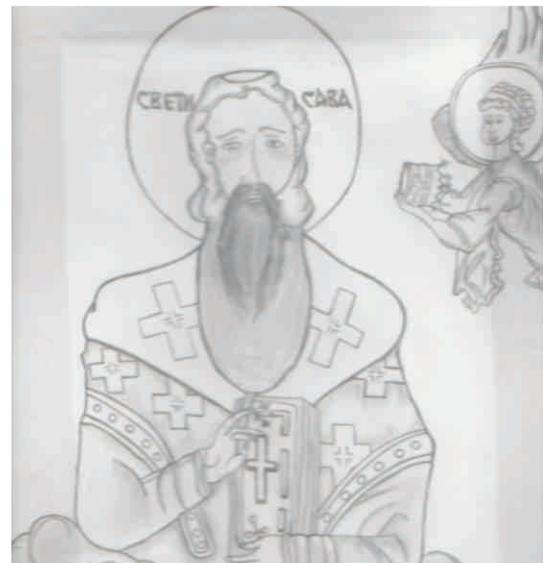
МОЛИТВА СВЕТОМ САВИ

Ја недостојни раб божји молим се теби од рода царског земље нам Србије и рода небеског оца нашег светитеља. Теби, који си се одрекао трона земаљског зарад царства небеског и спасења народа српског свога, молим ти се за спасење душа наших.

Теби који си својом вољом и жртвом усмеравао народ свој путем вере, љубави и наде, путем божјим, путем свеспасења. Молим ти се осветли поново путеве своје светосавске, да ученици твоји поново њима ходе, да оживимо вековне вредности доброте и љубави, поштља и смерности. И да учитељи и ученици удруже напоре своје и здушно се потврде у знању, напретку и болитку у земљи нашој, земљи светосавској.

Смиљуј се светитељу наш, и услиши молитву православног и светосавског изданка рода божјег понизног.

Томислав Бојчић, IV-4

Љиљана Тривунчевић, 4-4

Светосавска химна

Учешћимо с љубавју
Светијију Сави
Српске чуде и чуде
Светијијеслоја и љаси
Само сенци само слава
Есе наш љубаш дастају Сава
Радије му Сави
Пешу и ућујеје!

Дасдајуна Србију.
Дука си љубави
Срема сваке дастају
Светијију Сави.
Цело Српство слави славу
Свога оца Светог Сава
Дасије му Сави
Ласку и ућујеје!

С кеја шаве дасдаји
Светију Савају Сава
За сваке сиреле сви Срби
С љуби и љубава,
С љуби љубави подготвише
Сави даси љубедаје;
Сави љаси љасије
Сави љасији љасијије! Молуда...

Душка Јуришић
№2

Урош Клисурић, 4-2

~ Лира и палета ~ Лира и палета ~

Јована Дамјановић, 4-1

Будућност је преда мном. Шта од ње очекујем?

Иво Андрић је једном рекао да смо сви ми бачени у океан постојања, без нашег знања и без наше воље. И морамо пливати, постојати, носити идентитети што је најважније – морамо бити људи.

Бити човек је тежак „занат“, а за „алат“ којим ћемо да обликујемо свој живот морамо сами да се побринемо. Сећам се када смо, пре једанаест година, кренули у школу. Мали, уплашени, са торбама које су биле готово веће од нас, закорачили смо у свет знања, оцена, пријатељства, па и љубави. Четири године проведене код учитељице увек ће заузимати посебно место у мом сећању. Затим је на ред дошао пети разред и опет је све око нас било ново – ново друштво, предмети, наставници. Лепо смо се дружили, заједно смејали, а било је чак и суза, најчешће због лоших оцена. Годину по годину, и те четири године прошле су брзо, готово неосетно. Тиме је завршен један период нашег живота – детињство, период

највеће безбрежности. И сада, када се сртнемо, увек евоцирамо успомене из тог најлепшијег раздобља наших живота. Након основне школе и после много премишљања, мој избор пао је на Гимназију „Сава Шумановић“. Године 2010. уписала сам ову школу и опет ушла у неки непознат свет, а друштво кроз четири године били су моји другови из разреда и професори. Стекла сам лепа искуства у овој школи, нове пријатеље, а што је најбитније – знање, основу за даље школовање. Сада сам четврти разред. На прагу сам, као и сви остали матуранти, уласка у свет одраслих. Сада нам је свима углави само прослава матуре, те тоалете за ту прилику. Мало је времена у ствари остало, а пред нама је још много „посла“. Пре неколико дана су ме речи професорице социологије – „За годину дана постајете академски грађани!“ – навеле на размишљање. Следеће године у ово време бићемо студенти. У главама многих мојих вршњака још увек се јавља питање: „Шта да упишем?“ Ја сам одмалена знала да ће мој избор бити природне науке. Као девојчица сам маштала да упишем Фармацеутски факултет. Одувек ме привлачио рад у аптеци и тај специфичан мирис када уђеш у њу. Често сам себе замисљала на место фармацеутских радника, са мноштвом лекова окоју. Била сам сигурна да је то моја коначна одлука. Међутим, у трећем разреду Гимназије, када сам озбиљније почела да се бавим питањем факултета, да се информише и детаљније истражујем смерове различитих факултета, нашла сам на смер Природно-математичког факултета чији ме назив веома заинтригирао – Молекуларна биологија. Биологију, као предмет у школи, волим, посебно област генетике, чиме се молекуларна биологија бави. Консултовала сам се са неким студентима и њихова позитивна искуства су ми „помогла“ да мој избор буде управо тај. Молекуларна биологија је оно што желим да студирам, а генетика оно чиме желим да се бавим у животу. Следећег месеца ћу почети да се припремам за пријемни испит, за који је потребно спремити градиво предвиђено за обраду у свим разредима гимназије. И нема одустајања, сада је касно за било каква премишљања. Тренутно ми је једина жеља, поред те, да успешно завршим средњу школу, да упишем жељени факултет. Факултет траје пет година, након чега студент добија звање мастер-молекуларни биолог.

Након факултета бих свакако волела да ради у струци, у некој генетичкој лабораторији, или у животу никада не правим „велике“ планове за неки предстојећи период свог живота, тако да ни сада у својој глави немам ону праву слику свог живота за пет или десет година. Изразила сам своју тренутно највећу жељу, а она обухвата период од пет година. Наилазим често на коментаре околине, као например: „То је ретко занимање. Како ћеш да се запослиш?“ На шта одговарам са смешком и речима: „Најбитније је да човек заврши оно што воли, сваки труд се кад-тад у животу исплати, па тако и факултетска диплома.“ Сматрам да човек у животу треба да ради оно што воли, а не оно што мора.

Дејана Кнежевић, IV-2

Лик Антигоне

„За љубав, не за мржњу ја сам рођена.“, колико нечије срце може бити племенито да би изговорило ове велике речи у тренуцима највећих патњи свог живота? Одговор на ово питање видимо у неустројивој и у својој воли непоколебљивој Антигони.

Антигона, величанствена творевина великог Софокла, по многима је најлепши женски лик икада у сваком смислу. Замишљам је како својим бледим ногама оставља у врелом пустинском песку отиске једва видљиве и за руку води свог, од врућине позеленелог, оца, а проклетство које им је записано у венама као да их полако сустиже својим лаганим, али сигурним кораком да их докусури. Уз сву љубав свог срца она не напушта никог од своје породице и понизно поштује све неписане, божанске законе. Читajući Софоклово ремек дело замишљам Антигонине тужне очи у којима као да се већ унапред одиграва њена судбина, али упркос томе она мирно, без и једне речи одлази у тако очигледну, болну смрт. Породично власпитана не жели да се повинује неправедној наредби славом заслепљеног Креонта и зато уздигнуте главе исте почасти пружа за оба брата. Убеђена у исправност своје одлуке, заиста вредне дивљења, она и уз многа упозорења своје сестре Исмене жели истрајати у својој намери. Када јој је смрт закуцала на врата она још увек није проживела ниједан делић од свог, за човеков поглед дугог живота, али ниједног тренутка није показала боли свог слабог женског срца ни пред ким. Чак су и великани оног времена богова и ратника, који су за част спремни да мру, увијали ко је и шта Антигона, да је њена љубав неизмерна, неустројивост већа од највећих јунака, поносна глава високо попут јабланове крошиће, вера јача од челика, а правда коју жели по свему судећи скривена је у самом њеном животу јер тако, како се онда веровало, богови наређују, а како они кажу тако бити мора. Она, иако величанствена, била је људско биће и стога је објашњиво да има слабости. Њен самовољан одлазак у смрт указује на страх од већих телесних патњи, али на неки начин приказује часан одлазак у загрљај свог проклетог, одавно у смрт послатог, рода.

Ова девојка, већа од сваког човека који је икада рођен, треба да представља циљ за сваког ко стреми исконским вредностима. Усклађеност мисли и дела Антигоне вечно ће се памтити и приказивати као идеал свега што људско срце може достићи. Своје милосно срце предала је у руке богова којима је толико стремела.

Николина Каштеровић, I-1

Од свих истина најдубље су и најтрајније истине срца

Осекања су огледало душе и срца. Била она лепа или ружна, наша су и веома су драгоцене.

Најдубља, најтрајнија, најискренија истина срца је љубав. Љубав је узвишене, прелепа, полетна, чаробна. Много љубави испуњава моје биће, али љубав према момку је најлепша. Кроз њу упознајем себе. Спознајем истину свога срца. Осећам лепоту душе. Постајем краљица узвишене и најлепша. Добијам самопоузданје! Ходам исправно, уздигнуте главе. Он у мени проналази нежност, страст, задовољство, храброст. Смеши се! Скакућем, певушим. По цветићима добијам имена. Небо ме сећа на његове очи. Али јави се чежња за њим. Сто километара што нас раздваја буди жељу за поновним сусретом. Тада сам Пенелопа која чека своју љубав да дође. Желим његов загљај, његов поглед, његове речи. Сваким ветром шаљем му нежне пољупце. Шапућем му љубавне стихове.

Љубав у мени буди богињу. Тада сам Афродита. Љубав је дивна. Треба да волимо, јер љубав побеђује све!

Тамара Старчевић, IV-1

~ Лира и палета ~ Лира и палета ~

Љубав се показује делима и племенитим поступцима

Боривој Симић ће у новембру ове године, на Митровдан, напунити осамдесет три године. Неки људи, иако стари, нису живели исправно, нити испуњеним животом. Стари, немоћни и често усамљени, остали су сиромашни духом, те су зато били и остали нездадовљни и несвесни шта је то толико битно за срећу, а што им стално промиче. Он није од тих људи.

Нацисти и њихови савезници већ су увекли немилосрдно палили и убијали на овим просторима у време његовог детињства. Требало је да са својих дванаест година иде у школу и безбрежно се игра у блату, а он је тада носио бреме свог времена на својим леђима. Сазнао је да му је отац, недужан, као и хиљаде људи, стрељан у Сремској Митровици. Од тада се он бринуо и издржавао мајку и сестру. Замислите то, дечак од дванаест година бори се са таквом тугом и носи са таквом одговорношћу. Свестан да је то, на неки начин, нешто што мора да чини, са великим посвећеношћу приступио је узози главе породице. Радио је и радио, одјутра до мрака, гајио стоку, сејао и жњао њиве, а све без жалби на своје потешкоће. Сазрео је пре времена.

Кроз године је све мање показивао своја осећања на начин на који то други људи чине. Оженио се, добио сина, а потом и кћерку. Целог живота је био марљив и упоран, трудио се да стекне што више и обезбеди својој породици што лагоднији живот. Природно интелигентан, са свега неколико разреда основне школе, био је веома мудар и икусан. Такође је био високо моралан човек, увек поштен, искрен и правичан, врло способан да разaberе добро и зло. Али, једно му је недостајало – способност да искаже љубав речима, тј. није имао осећај за нежност. Живот га је очврснуо, те је помало застравио од исказивања љубави онако како то људи очекују. Његова супруга, једна врло паметна, осећајна и ведра жена, као да је у потпуности разумела и схватала његову хладноћу и бол, па га због тога никада није осуђивала. Није осуђивала то што је децу ретко држао у крилу, грлио их или се играо са њима. Прихватила је то као последицу ружних дешавања. На старим сликама, па чак и на онима на којима су већ у позним годинама и удају сина или ћерку, њега нећете никде видети да се смеје, него озбиљног и достојанственог, ретко са благим осмехом, нипошто са оним који показује зубе. А она, овек наслеђана и са ведрином која јој извија са лица, увек уз њега, држећи своју руку око његовог струка или га држећи за надлактицу. Необичан контраст – она ниска, пунија, весела, а он озбиљан, витак и миран. Супротности се, кажу, привлаче. Па ипак, нису били ни толико различити. Обоје су били мудри и разумни, те су се лепо слагали.

Он никада није трошио новац на себе и непотребне ствари. Трошio га је улажући у своју кућу. Далеко од тога да је био циција – жени и деци је куповао прелепу одећу, нове књиге и друге ствари. Целог живота је био скроман и смеран.

Ћерка им је подарила једну, а син две унуке. Њиховој радости није било kraja! Уживали су у улогама бабе и деде. Бора као да је постао мекши, као да му се полако топио лед са срца, иако је у његовом средишту, у дубини, остао заувек залеђен део оне боли. Почеко је да испољава нежности према унукама, а чешће се и смејао. Само је навика и схватање да не треба говорити исувише и беспотребно остала.

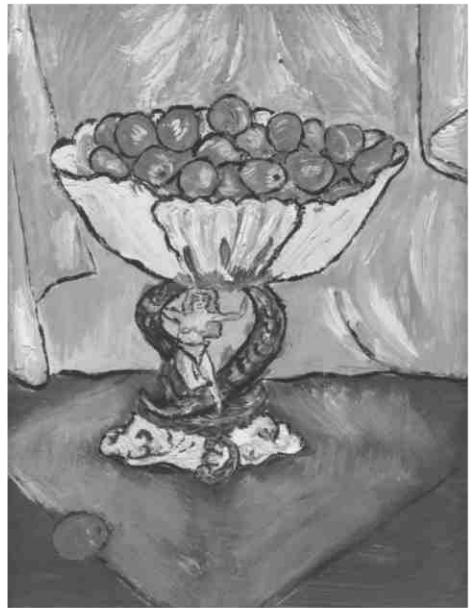
Пре отприлике пет година изгубио је жену. Звала се Нада – мала игра судбине, јер му је она заиста била нада и ослонац да преброди све бриге. Она празнина у срцу се проширила: ипак је изгубио вољену особу, део себе. Две године касније изгубио је и сина. То му је највећа патња после свега што је преживео, јер нема веће љубави од оне према сопственом детету. Питам се како тај човек уопште издржава. Доживео је и преживео многе трагедије, његова душа је повређена и измучена, а искра воље и даље пламти у њему. Новац троши на хлеб, млеко, лекове и рачуне, док оно што уштеди даје унукама. Још увек сам намешта кревет, подгрева јело, пере тањире, сеје парче земље и многошта. Каже да га рутина и физички рад одржавају.

Невероватно је колико се тај човек у животу одрицао, ускраћивао себи све и свашта за добробит близњих. Поврх свега, својим осећајем за етику васпитао је своју децу и унуке правилно. Мој деда је многе ствари у животу чинио не за себе, него за нас. Можда зато ни нема потребу да говори превише – пушта да његова дела говоре сама за себе.

Александра Вркатић, III-1

Следи једна уметничка слика, рад Александре Вркатић, III-1, која је представљала једног шумарског инжењера. Слика је у црно-белој техници, са акцентима на љубав и пријатељство. У слици се види људска фигура у природном окружењу, вероватно у шуми, са елементима природе као што су дрвеће и вода.

Са гледишта једног шумарског инжењера овако је изгледала слика разреда, који сам похађао пре једанаест година. Овај састанак ојачао је наше везе које и данас трају.

Јована Дамјановић, 4-1

Замишљам свој разред после десет година

Једна велика породица, некадашњи III-1, сада су људи који су изабрали путеве и занимања у којима су се пронашли. Свечано окупљање овог разреда инспирисало ме је да овај састав посветим најсложенијем разреду који је Гимназија „Сава Шумановић“ икада имала.

Те, не тако давне, 2013/2014. године свако је себе замисљао као особу која ће се изборити са животом, пронаћи његов смисао, те основати породицу. Војислав Чавић, завршивши Теолошки факултет у Београду, постао је свештеник, кога сам одмах препознао у црној мантиji. Било ми је веома драго због њега, јер сам знао колико му је то било важно и колико се залагао како би постигао то што сада јесте. Никола Дреновац је наследио очево занимање – постао је правник. Постао је веома учтив и познат адвокат, који је многе неправде „изнео“ на видело. Прво сам се поздравио са њим и већину вечери смо седели заједно причајући о свему што се променило од тада и присећајући се времена када смо седели у истој кули. Дејан Вурдеља је постао професор филозофије на факултету и много се

Јована Дамјановић, 4-1

Матерња мелодија ~ Матерња мелодија

Пронаћи увек нешто лепо је особина божанског духа

Свет. Препун људи које ја не познајем, које никад нећу упознати, али сам повезана са њима на неки начин. Сви имамо нешто божанско у себи, сви смо створени из љубави. Зато верујем да постоји много добрих људи који ће помоћи у борби за бољу садашњост и будућност.

Весма често размишљам о смислу живота. Потонем у најдубље мисли и покушавам да схватим и разумем шта је то што је проузроковало толике ратове, смрт, глад и бол. Да ли смо ми људи зли? Јесмо ли заиста непријатељи сами себи? Да ли и други, као и ја верују у боље сутра? Трудим се да свакодневно налазим позитивне стране света. Желим, јер је то начин да се осећам боље и да помогнем другим људима да се осећају исто.

Много пута у животу сам била тужна. Била сам повређена. Први пут, други.. Пети.. Десети. Увек исти осећај. Стезање у грудима, убрзано дисање и суза. Није било лако. Након толико бола, разумела сам смисао. Разумела сам живот. Нећу одустати од трагања за добним у људима!

Волим осмех пролазника, волим сјај сунца, цвркот птица. Верујем у добре људе и знам да су они око мене. У сваком постоји нешто лепо. Међутим, није код свих то и видљиво. Тада се трудим да скинем ту маску коју људи упорно стављају, да откриjem њихова права осећања и права лица. Труд се испати. Откријем нову особу која зна да воли и да буде срећна. Особу која је пре, можда баш као и ја била повређена и плашила се да покаже своје право лице.

Заувек ћу веровати у добро. Настојаћу да терам зло од себе и да се борим за оно у шта верујем. Сматрам да смо бића љубави. Управо ова љубав ће нам дати снагу да спознајемо добро и постанемо бољи људи.

Живот је леп!

Марина Лазаров, I-4

Свака изговорена реч или научено ново слово носи са собом једно искуство, чији је главни кривац матерњи језик.

Управо тај матерњи језик је први језик научен у раном детињству, а корени тог првог језика својом структуром гласова и граматике су толико дубоки, да је сам говор матерњег језика аутоматизован.

Вичи да те чују. Вичи. Гласно. Још гласније. Вичи колико те грло носи. ВИЧИ. Пусти мисли да испредају најлепше приче, најлепше стихове, нека певају песму свакоме ко успе да је чује. Речи су оно што нас држи заједно, понекад најоштрије сечиво, понекад знају да буду теже од олова, јаче од соли што нагриза ланце којима су лађе везане за обалу, тешке као топовско ђуле, а лаке као перо.

Своје обраћање завршићу реченицом из Андрићевог говора приликом примања Нобелове награде:

....“На хиљаду разних језика, у најразноличнијим условима живота, из века у век, од древних патријархалних причања у колибама, поред ватре, па све до дела модерних приповедача која излазе у овом тренутку из издавачких кућа у велиkim светским центрима, испреда се прича о судбини човековој коју без краја и прекида причају људи људима“....

Проф. Зденко Лазор

Любовна писња

Огень и диждј. Мост и рика.
Думки и я. Опрез часу, за часом,
у чаше, без тебе и з тобу.

Любовна писња тебе писана,
Одноши хмари и диждји свойо,
Нова думка начас розказана,
Перши цилунок и осамени двойо.

Злецела любов на плєцо ангела,
Спадла на кридло хторе би леџело,
Чарни очи мила, мого патрела,
Любовни нїтки же би не страцело.

Ученици који уче русински језик

Vedomá bášeň

Upútaný som tvojím telom
s druhéj strany mozgového obrazu.

Nepýtaš sa ma...

Ja len slúžim vášniam, ktoré sa teba týkajú.

Posadnutý som a neschopný odporovať.

Moje žiadosti sú podriadené vstupu do tvojho oka.

Nedovoľ' vykíznuť dotyku.

Dovoľ' mi mať perky.

Seba prosím umožníť mi činy z rajskej myšlienky.

Nepýtaš sa ma.

Umenie môjho otroctva neresti a túžob nazýva sa mûdrost'ou*.

*Pripomienka: Toto slovo čítaj tak, ako ho vyslovujú Gréci.

Katarína Najdanovičová II-4 a
Dragan Valentirović IV-3

Светионик ~ Психолошки саветник ~

Избор је твој

Млади (тинејџери) треба да донесу шест кључних одлука које ће на њихову будућност утицати на позитиван или негативан начин. То су пре свега:

ШКОЛА - Какви су твоји планови у вези са образовањем? *Под огромним сам притиском!*

ПРИЈАТЕЉИ - Какве људе ћеш изабрати за пријатеље и какав ћеш ти бити пријатељ? *Колико су занимљиви, толико су и променљиви!*

РОДИТЕЉИ - Да ли ћеш се слагати са родитељима? *Често ме бламирају!*

ПОРОЦИ - Шта ћеш да радиш у вези са пушчењем, пићем, дрогирањем и другим облицима зависности? *Није ми тешко да прекинем... урадио сам то већ десет пута!*

ЗАБАВЉАЊЕ И СЕКС - Са ким ћеш се забављати и шта ћеш урадити у вези са сексом? *Дали морамо да говоримо о томе!*

САМОПОШТОВАЊЕ - Да ли ћеш одабрати да волиш самог себе? *Само да мало боље изгледам!*

Гордана Мишчевић, IV-1

Веруј у љубав

(Необична прича о болестима зависности)

Трепери лишиће румено и златно, свеже јесење јутро умива шидске сокаке. Журим у школу. Торба о рамену, корак ми лак и сигуран. Спремна сам за часове. Приближавам се добро познатој згради. Збуњују ме чудан мир и тишина. Није могуће да сам закаснила! Шта да кажем разреднику? Врата су закључана, а ходник празан. Окрећем се полако, јер осећам неку нелагодност. На тераси седи мени непозната особа. Прилазим јој, привлачи ме необична подругљивост у њеном погледу.

„Здраво, ти ниси из наше Гимназије?“

Одговара спремно: „И јесам и нисам. Тебе чекам. Ви психологи се хвалите да знаете све о мени, а ти се претвараш да ме не познајеш. Стварно сам разочарана!“

Збуњена сам. „Како знаш да ја желим да студирам психологију?“

„Госпођица жели да студира психологију! А ко је јуче смарао ћаке причом о томе да је НАРКОМАНИЈА болест зависности, зло нашег доба, огроман и тешко савладављив лични и друштвени проблем?“ Подругљиво ми се уноси у лице. „Ко се то фолира, ко се то бави превенцијом, ти или моја покојна баба?“

Сада ми је непријатно. Шта се то догађа? Како се ово пријатно октобарско јутро претворило у кошмар? Помисао се претвара у јасно сазнање да ја заиста нисам одавно ученица ове Гимназије и да је овај чудан разговор нека провера чврстине мојих ставова и одлучности. Ако је ово сан, не желим да се пробудим, бар док не убедим ову сподобу да нема шта и кога да тражи испред ове школе. Више нема нелагодности. Прелазим у напад.

„Шта ти желиш и шта нудиш овим младим људима?“

„Желим да их поведем у свој свет, у неистражене пределе препуне боја и мириза, звука, у свет хармоније. Флеш до флеша! Нудим им могућност да забораве супрово стварност вашег света!“

„Мислиш да ће ти поверовати, да неће схватити да је твој свет лажан? Једна болна, језива обмана!“

„Неки ће схватити. На њих не рачунам. Али, рекла си да су млади, а то значи да су радознали и наивни. Глупсони са свежим нервним системима и крвотоцима препуним адреналина, а мисле да су све научили на фејсовима и разним мрежама. Пробали су дуван и алкохол, пробаће и дрогу и ето их на путу ка мом царству! Причају о слободи и верују да знају где је граница са које нема повратка, а немају појма!“

„Како си охола и сигурана у себе. И немој моје ученике називати глупсонима! Многи од њих веома зрело размишљају о животу и спремни су да прихвate добронамеран савет.“

„Савети, савети, празне приче! Родитељи за њих немају времена ни разумевања, ви профе их терате да уче непотребне ствари, намећете им аутизитет и разне забране, а они хоће паре и забаву или трагају за идентитетом и смислом живота. Зар није нормално да се окрећу ноћним изласцима и МЕНИ, тражећи утешу и заборав!“

„Престани, претерала си! Тачно је да трагају. Младалаштво је доба трагања. Наилазиће на препреке и суочавати се са проблемима. Научиће да их савлађују, решавају, да се боре! Потребу за слободом и самосталношћу оствариће на позитиван, креативан начин! Ја у њих верујем! Машеш ми ту утешом и

зaborавом, а не знаш право значење тих речи, као што не знаш ни право значење речи ЉУБАВ!

Преко њеног, сада већ ружног, искривљеног лица, прелете грч и захвати јој читаво тело. Како се раније нисам сетила те чаробне речи! Едноставне формуле свеукупног постојања, која нам пружа сигурност, радост и спасење! Љубав, да љубав, узвикујем ширећи руке! То нежно осећање пуно светlosti и топлине која блажи. Љубав коју сви носимо у себи као дар Божији и која постаје благо тек када је поделимо са другим човеком.

„Престани. То боли, ужасно боли! Не могу више да издржим! Одлазим, успела си, овог пута.“

Полако али снажно као плима, обузима ме задовољство. Успела сам! Отерала сам је! Неће се усудити да поново дође пред напушта Гимназију и тражи нове жртве. Открила сам чаробну, најмоћнију реч на свету!

Звоно упорно звони! Да ли је то крај часа? Будим се, па то је мој мобилни! Треба да устанем и спремим се за посао! Ово је био само сан! Али сан који сам запамтила и који има срећан крај!

Крећем у школу, одлучна да се и даље упорно борим против болести зависности, за нормалан живот сваког младог човека. Превенција је заиста најважнија, увек је боље „спречити него лечити!“

Нека их моји савети и искуство подрже у здравом одрастању и усвајању правих вредности. ВЕРУЈЕМ У ТЕ МЛАДЕ ЉУДЕ! ВЕРУЈЕМ У ЉУБАВ!

Спокојно удишем лепоту Савиног Срема, који је са толико љубави овековечио на својим платнима. Свеже октобарско јутро мирише на јесен.

Љубица Радишић, психолог

Кад се ми питамо то изгледа овако

<p>Рукометна репрезенација школе - девојке</p> <ul style="list-style-type: none"> ~ општинско такмичење ~ 1. место ~ окружно такмичење ~ 1. место ~ међуокружно такмичење ~ 3. место 	<p>Рукометна репрезенација школе - момци</p> <ul style="list-style-type: none"> ~ општинско такмичење ~ 1. место ~ окружно такмичење ~ 4. место
<p>Одбојкашка репрезентација школе - девојке</p> <ul style="list-style-type: none"> ~ општинско такмичење ~ 1. место ~ окружно такмичење ~ 5. место 	<p>Кошаркашка репрезентација школе - девојке</p> <ul style="list-style-type: none"> ~ општинско такмичење ~ 1. место ~ окружно такмичење ~ 4. место
<p>Одбојкашка репрезентација школе - момци</p> <ul style="list-style-type: none"> ~ општинско такмичење ~ 1. место ~ окружно такмичење ~ 4. место 	
<p>Стони тенис - девојке</p> <ul style="list-style-type: none"> ~ општинско такмичење ~ 1. место ~ окружно такмичење ~ 1. место ~ републичко такмичење ~ 8. место 	<p>Међуодељењски турнир школе у малом фудбалу „Спортом против насиља“ ~ победници ученици IV-4 одељења ~</p>
<p>На државно такмичење из математике пласирао се ученик: Вукашин Глигоријевић, 3.2</p> <p>Књижевни конкурс „Границе“ Награђен рад Милице Живковић, 3.3</p> <p>Литерарни конкурс „Вишњићеви дани“ Награђен рад Драгана Валентировића, 4.3</p>	<p>На окружно такмичење из физике пласирали се:</p> <p>Анамарија Божиновски, 1.3, Слађан Јелић, 2.2, Оливера Којић, 3.2, Вукашин Глигоријевић, 3.2, Дејан Дудок, 3.2, Зорана Топић, 3.3, Оливера Валентировић, 4.3</p>
<p>Светосавски конкурс</p> <p>За најбољи литерарни рад награђени су ученици: Лука Гргић 4-1, Бојан Поткрајац 4-2 и Вања Ковачевић 3-2 одељење.</p> <p>За најбољи ликовни рад награђени су ученици: Зорана Топић 3-3, Миланка Ђелић 3-2, Силвија Крошлак 3-4 и Теодора Тодоровић 1-2 одељење.</p> <p>За најлепше калиграфски рад награђени су ученици: Анамарија Божиновски 1-3, Душка Трзин 3-2 и Александра Вркатић 3-1 одељење.</p>	
<p>На зонску смотру рецитатора пласирали су се ученици Николина Скакавац, 2.2, Катарина Најдановић, 2.4, Љиљана Дупало, 4.2 и Драган Валентировић, 4.3</p>	

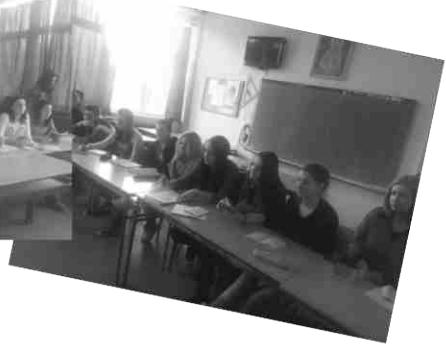
На окружно такмишење књижевне олимпијаде пласирали су се:			
ПРВИ РАЗРЕД	Тамара Кртинић	Јована Миличић	ЧЕТВРТИ РАЗРЕД
Јелена Башић	Немања Нешковић	Вања Ковачевић	Драган Валентировић
Јелена Ђелчевић	Александра Стојаковић	Оливера Којић	Оливера Валентировић
Ивана Дрча	ДРУГИ РАЗРЕД	Анђела Тодоровић	Љиљана Дупало
Николина Каштеровић	Стефан Ђачанин	Милица Белдар	Александар Лупић
Миладинка Нишевић	Јелена Јаношевић	Невена Каџовић	Софija Матић
Јована Богуновић	ТРЕЋИ РАЗРЕД	Душка Трзин	Надежда Мильјановић
Анамарија Божиновски	Миланка Ђелић	Мирјана Ђачанин	Гордана Мишчевић
Николина Валентировић	Вукашин Глигоријевић		Тамара Вурдеља
Стефан Зечевић	Дејан Дудок		Урош Клисурић

Креативна учионица

Дебата на
часу српског
језика и
књижевности
у одељењу 4.1.

Жучна расправа и
дискутовање о
Хамлетовом
лику у 4.4. одељењу.

Занимљиви часови физичког
васпитања код професорице
Јармиле Петровић.

И крчење
може
бити
креативно.

Дебата на
часу
социологије.

Слушање „Поподне једног фауна“

Кроз наше наочаре

Јесте ли знали да је Лондон био први град који је имао популацију већу од милион становника, а сада је 13. град по насељености са 8 милиона становника?

Ученик: Његош је умро у јутро, једне октобарске ноћи.
Ученица: Жалим време које утроших читајући овог „Годоа“!!!

ЗАГОНЕТНА ПРИЧА

Сребрени Соко је био најбољи јахач у насеобини. Често је, јашући своју ламу, обилазио и најудаљеније пределе.

Када год би то радио имао је и једног пратиоца. Када би дојахао у индијанско насеље, он би долазио за њим. Када би одјахао у ноћ, са индијанцем и његовом ламом удаљио би се и њихов незвани пратилац.

Како се зове њихов упорни пратилац, чије име се не мења чак ни када се чита отпозади?

Први пошаљи тачан одговор на фејсбук страницу школе и бићеш награђен!!!

		5	4		8	
	4			9		2
3					6	
2					8	
1		4		6		7
	5				3	
	7				5	
4		6		2		
8		7	1			

Јесте ли знали да у просеку на сваких 10 људи на свету један човек живи на острву?

Каже тата Перици:

-Учи Перице, учи.

Од учења још нико није умро.

**- Па тата зар ћу
ЈА баш морати да
будем прва жртва.**

Каже отац Перици: - Перице, дај ми ђачку књижицу!
- Не могу, позајмио сам Јовици да уплаши родитеље!

НАСТАВНА СУБОТА

